

KINH TRUNG ẤM QUYỂN HẠ

Phẩm 6: THẦN TÚC

Bấy giờ, Đức Như Lai Diệu Giác liền dùng thần túc biến hóa chúng sinh trong ba ngàn đại thiên cõi nước này, trên tới cõi trời Phi tưởng phi phi tưởng, dưới đến địa ngục Vô cứu, đều thành màu vàng ròng, đều giống như thân của Đức Như Lai Diệu Giác gồm ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, quanh thân có hào quang tỏa sáng bảy thước, tất cả đều ngồi trên hoa sen báu nơi tòa cao, dùng Phạm âm diễn nói chánh pháp vang khắp ba ngàn đại thiên thế giới. Mỗi mỗi vị Phật nói ra tám vạn bốn ngàn tạp hạnh, khiến cho những người gặp được ánh sáng kia, các bệnh về dâm dục, sân hận, si mê đều tự diệt hết, rồi đồng thanh nói tụng:

*Kinh pháp vốn vô
thể Diệt rồi, nay lại
hưng Đoạn trừ pháp
hữu lậu Trong ba cõi
độc hành. Vô số kiếp
sinh tử*

*Được gặp ruộng
phước lành Sắc vàng chiếu
khắp nơi Sáng soi đường
giải thoát. Sức thần chẳng
thể tận Quán rõ vốn vô
hình*

*Tâm đại từ đại bi
Cứu vớt chúng
vô minh. Nguồn gốc
năm ấm khổ Lênh đênh
được tế độ Sông sinh
tử bốn sử*

*Thuyền pháp đưa
về bến. Đạo phương
tiện vô ngại Vào cảnh vô
vi kia*

*Xưa Ta phát thệ
nguyện Muốn độ người
chưa độ. Hạnh thanh tịnh
tu thân Miệng không nói
hư không Dốc lòng cứu
tám nạn Các ác còn đâu
sinh.*

Bấy giờ, có vị Bồ-tát từ chỗ ngồi đứng dậy, vén áo vai phải, gối phải quỳ sát đất, chắp tay bạch Phật:

–Vui thay, Thế Tôn! Thần túc Phật vô lượng, không thể nghĩ bàn. Nay con có điều muốn hỏi. Nếu được Phật cho phép, con mới dám tỏ bày.

Đức Như Lai Diệu Giác bảo vị Bồ-tát kia:

–Lành thay! Lành thay! Nay Tộc tánh tử! Ông hãy tùy ý thưa hỏi, Ta sẽ giải đáp tất cả cho ông.

Bồ-tát thưa:

–Bạch Thế Tôn! Thần lực của Như Lai thật không thể diễn bày hết được. Nay cả ba ngàn đại thiên thế giới đều chói sắc vàng. Đó là loại Tam-muội gì mà có sự thần biến ấy?

Phật bảo Bồ-tát:

–Thần biến này là Tam-muội vương trong các Tam-muội. Chỉ có các Đức Phật mới có thể biến hiện được như vậy, không phải là hàng Thanh văn hay Phật-bích-chi có thể làm được. Nếu tu hành Tam-muội vương này thì sẽ dẫn theo tám vạn bốn ngàn Tam-muội khác. Hoặc có Tam-muội tên là Hư không tạng, hoặc có Tam-muội tên là Thăng pháp đường, hoặc có Tam-muội tên là Nguyệt quang thanh tịnh, hoặc có Tam-muội tên là Pháp hữu nhập vô, hoặc có Tam-muội tên là Nhất ý bất loạn, hoặc có Tam-muội tên là Trừ khử trần vụ, hoặc có Tam-muội tên là Bạt tam độc căn bản, hoặc có Tam-muội tên là Diệt quá khứ hiện tại vị lai bệnh, hoặc có Tam-muội tên là Khai cam lồ pháp môn.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn giải ý nghĩa trên bèn nói tụng:

Hạnh thanh tịnh đạo lực

*Thân, miệng, ý không
phạm Thệ nguyện vô số
kiếp*

*Kẻ đắm chìm sinh
 tử. Kim cương khó hủy
hoại Nhị thừa không
thể bằng Quán gốc khổ
của thân Tư duy chứng
bốn quả.*

*Chứa hạnh không thoái
chuyển Tĩnh lặng ngồi đạo
tràng*

*Nhập định ý một
kiếp Hai, ba đến bảy
kiếp. Qua kiếp thiêu đất
cháy*

*Tâm này cũng không
động Phá trừ cảnh giới ma*

*Ắt thành đạo vô
thượng. Sức định ý Tam-
muội Phước báo chẳng thể
lường Khiến ba tụ chúng
sinh Đắc thành đạo vô
thượng. Quan sát tâm
muôn loài Kẻ khó độ, dễ
độ*

*Khiến không còn đắm
chìm Trôi lăn biển sinh tử.*

*Ta vốn không sắc
ấy Thể ánh sáng vàng
vòng*

*Chuyên khổ hạnh nhiều
kiếp Tu định, thành hình này.*

Khi Đức Như Lai Diệu Giác nói tụng này, các Đức Phật Thế Tôn
đồng thời vươn tay khen ngợi Đức Như Lai Diệu Giác rồi nói tụng:

Đấng Trượng phu

*nhị túc Thế hùng không
thể lường Xa là khổ ba
cõi*

*An nhiên làm
một sắc. Nay nghe
Như Lai nói*

Đạo định ý thân tức

*Được nghe tánh
tướng pháp Tướng tướng
chẳng thể lường. Tám loại
tiếng thanh tịnh Mười sáu
pháp thù thắng*

*Ba mươi hai
hành nghiệp Lợi ích
cho mọi người.*

*Thiên Nhân Tôn hơn
hết Quang minh chiếu
chúng sinh Ở lâu trong
chốn khổ*

*Uống bằng tám
giải thoát. Ao thanh tịnh
vô dục*

*Hóa thành hoa
bảy giác Không đắm
nơi năm ấm Như đóa
hoa sen xanh. Hương
xông bay khắp nơi
Năm phân phân Như
Lai Lưu hành khắp
mọi chốn Xưa Ta cầu
Phật đạo.*

*Thệ nguyện cùng
một thời Ngày nay
được chứng quả Không
trái thệ nguyện xưa
Đạo nhất tướng vô
tướng.*

Đức Thế Tôn nói tụng rồi, có trăm ức chúng sinh trung ấm hy vọng cầu được hình sắc vàng ròng của thân Phật, đều tự nghĩ: “Như sự thần biến của vô lượng chúng ta hôm nay, chắc chắn đời sau sẽ được thành Phật đều đồng một hiệu là Như Lai Diệu Giác, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn.

*